

UPOKOJENEC

GLASILO BANOVINKEGA DRUŠTVA DRŽAVNIH IN SAMOUPRAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO

Št. 7.

Ljubljana, dne 26. julija 1938.

Leto III.

Uredništvo in uprava: Wolfova ulica št. 10. Izhaja enkrat mesečno.

Jubilej

Dne 24. junija t. l. je slavila naša vlada triletni jubilej svojega obstoja. Kljub nekaterim malenkostnim in brezpomembnim rekonstrukcijam je ostala vlada v bistvu neizpremenjena skozi vsa tri leta, saj so prominentni voditelji treh strank, oziroma voditelja dveh strank, ostali v vladi in v svojih resorjih.

V hitrem tempu menjavanja jugoslovanskih vlad, kakor smo ga bili vajeni doslej, je to v resnici razveseljiv pojav, da more vlada slaviti jubilej triletnega obstoja in je to dokaz reda in stalnosti, dokaz, da so se razmere v državi konsolidirale, pomirile in da se je v resnici marsikaj obrnilo na bolje.

Vsi listi so priobčili članke o tem jubileju in so podčrtavali delo in zasluge sedanje vlade, pod katero je naša država postala otok miru sredi razburkane Evrope. Ustvaril se je najprej mir na Balkanu in na Jadranu, doseglo se je pomirjenje v Podonavju in zasnovala se je uspešna vnanja trgovinska politika. V notranjosti države vlada mir in državljani uživajo svobodo, ki se dobrodejno in prijetno razlikuje od razmer v sosednjih državah.

Omenjeni članki opisujejo delo in napredek ter uspehe vlade po posameznih ministrstvih. Vse to delo se je vršilo po temeljito izdelanih načrtih in načrtom so sledili predlog za predlogom in sklep za sklepom.

Ker smo lojalni in smo vselej in povsod za resničnost in pravičnost, ker skušamo z jasnim pogledom presojeti položaj in si ne damo po nikakih vplivih kaliti tega pogleda in presoje o političnih in gospodarskih razmerah, z veseljem in z zadoščenjem ugotavljamo, da se je v naši državi zares obrnilo na bolje in da smo v zadnjih treh letih naredili dober korak

naprej. Prenehal je neznosni politični teror, zavlada je večja pravičnost, popravile so se marsikateri krivice in obljubilo se nam je še marsikaj, kar še ni izpolnjeno. Kar se še ni zgodilo, to se našteva med načrti vlade in se pričakuje, da se bo v doglednem času zgodilo in izvršilo. Res je tudi, da je oživelo gospodarstvo, da so se popravile državne finance, da je narasla podjetnost in da se je dvignilo gospodarstvo v izdatni meri.

Nekaj pa vendar pogrešamo v vseh teh člankih in poročila ob jubileju naše vlade se nam ne zde popolna, ako se ne ozró tudi na položaj in stanje državnih upokojencev. Če imajo državljani dosti povoda, da se veselé jubileja vlade, se ga upokojenci, žal, ne morejo veseliti v taki meri, kakor bi se ga radi. Državnih upokojencev vlada kljub najboljši volji ne more šteti med zadovoljne elemente, saj nam je prav ona leta 1935. skrčila prejemke v taki meri, da ta stan jedva še životari in bedno dovršuje svoje življenje. Takrat se je naglašalo, da zahtevajo ta ukrep slabe finančne razmere državne blagajne, češ, da je prejšnji režim zapustil praznoto v njih in da se je vlada le s težkim srcem odločila tako kruto poseči v itak skromne prejemke državnih upokojencev.

Kljub temu pa, da se že dolgo naglašala, kako se razmereboljšajo, kako so se popravile državne finance, kako se je povečal dotok državnih dohodkov, skratka kljub temu, da se povdarja velik napredek in veliko izboljšanje gospodarskih razmer, se leta 1935. storjena krivica državnim upokojencem še vedno ni popravila in merodajni faktorji molčé o tem tako trdovratno, kakor da so državni upokojenci do zadnjega že izumrli ali da so popolnoma pozabili nanje. Toda stari

pregovor pravi, da obljuba dolg dela. Že leta 1935. in ob ponovnih intervencijah državnih upokojencev na merodajnih mestih, so prejeli izjavo in obljubo, da se jim bo krivica, storjena leta 1935., ki so jo tedaj sprejeli z veliko potrpežljivostjo in požrtvovalnostjo — tudi to se je priznalo na merodajnih mestih — popravila, čim bodo to dopuščale finančne in gospodarske razmere v državi. Sedaj je gospodarsko delo v državi v polnem teku. Izdajajo se stotine milijonov in milijarde za v resnici koristne stvari, tistih par milijonov pa, s katerimi bi se moglo pomoči državnim upokojencem do njihovega statusu dostojnega življenja, s katerim bi se jim olepšal in ožaril večer njihovega življenja in bi se iz njih naredili zadovoljni in hvaležni državljani — tistih par milijonov ne najdejo nikjer! Potrpežljivo smo čakali na izpolnitev danih obljub in čakamo še. Potrpljenje nam sicer gine od dne do dne bolj. Vendar kaj hočemo početi? Ali ni umevno, da zopet in zopet dvignemo svoj glas in ponižno in skromno opozarjamo na dane obljube!

In prav jubilej triletnega obstoja sedanje vlade, ob katerem se je slavilo njeno delo in napredek v državi, se nam zdi ugodna in pripravna prilika, da pokažemo tudi na to. Ali ne bi njena slava še bolj donela in še bolj blestela, če bi vlada zadovoljila tudi stan svojih upokojencev in izpolnila njihove želje in prošnje, ki jih od časa do časa izražajo in pošiljajo odločilnim faktorjem, opozarjajoč jih na nezdržno stanje svojega položaja in na skrajni čas, da se nudi temu stanu izdatna pomoč. Vpletite v venec slave še en list — zadovoljstvo upokojencev, ki bodo potem z veseljem pridružili svoje glasove slavošpevu v čast vladi, kakor že sedaj lojalno priznavajo njeno dosedanje delo in njene uspehe.

Purkhart Josip, odbornik mariborskega društva:

Članom društva jug. državnih in samoupravnih upokojuencev (k) v Mariboru

Glasom vabila, ki so ga objavili dnevniki, bomo imeli v nedeljo dne 31. 7. 1938 ob 9. uri v mali dvorani Narodnega doma v Mariboru izredni občni zbor, ki se je sklical na zahtevo članov in na kojem se bo razpravljalo in sklepalo o združitvi našega društva z ljubljanskim na osnovi pogojev, ki so bili objavljeni v junijski številki „Upokojenca“. — Priporočam spojitve obeh društev. Ker je zadeva zelo važna, je treba, da člani že pred občnim zborom o tem razmišljajo, da bo odločitev na občnem zboru lažja. Vsled tega priobčujem spodaj svoj tozadevni referat že sedaj, namesto na občnem zboru.

Ustanovitelji društva upokojuencev v Mariboru smo si pri njegovem snovanju naložili nalogo, ustvariti močno društvo ter v zvezi z bratskimi društvi v državi bojevati se za doseg skupnih ciljev po geslu „viribus unitis“. Da bi upokojuenci lažje in raje pristopili, zato smo določili malenkostno članarino, društveni funkcionarji smo se odrekli nagradam, za pisarno smo dobili brezplačno sobo, dajali smo pojasnila, nasvete itd., koval sem za posamezne člane, zlasti vdove in sirote prošnje, pritožbe, urgence in storil za nje dosti potov itd. Vse to smo delali društveni funkcionarji brezplačno; velik del letnih prihrankov pa smo razdeljevali med najbednejše naše člane. Upali smo, da bodo združene, toda močne organizacije s skupnim delom vendarle priborile kako dobrotno za nas vse; a delež na njej, to bi bilo naše plačilo.

Ta program smo razglašali na vseh naših sestankih in shodih širom nekdanje maribor. oblasti (kar je Vam itak dobro znano). In ta program smo tudi izvrševali, izvajali. Bili smo v stalnih stikih s takozvanim „vodilnim“ društvom v državi, sodelovali smo pri sestavi prošenj in spomenic v zadevi naših prejemkov, staroupokojuencev, žel. ugodnosti, kuluka itd. ter so se pri tem upoštevali tudi naši predlogi in nasveti.

To skupno in vzajemno delovanje pa je lani popolnoma prenehalo. Zveza banovinskih društev pod vodstvom zagrebškega društva je namreč sklenila, občeovati samo z banov. društvi, a sodelovanje z lokalnimi organizacijami pa odklanjati; tako da smo mi pravzaprav le še lokalno dobrodelno društvo. Mi torej ne sodelujemo več pri skupnih akcijah, temveč pošiljamo naknadne posebne vloge v istih zadevah, v kojih so združene organizacije že vse potrebno ukrenile. Kdo verjame, da se naše separatne vloge upoštevajo? — Jaz pravim, da je škoda za stroške in za čas, ki ga tratimo s takim brezplodnim delom. Vsa prizadevanja, pridobiti si enakopravnost med ban. društvi, so ostala brezuspešna, ker pač prevladuje naziranje: kolikor banovin, toliko društev. To izpremenjeno stanje je vzrok, da sem

se iz „Savla“ spreobrnil v „Pavla“, ter izjavljam: če naše društvo ne more in ne sme sodelovati pri skupnih akcijah, tedaj nam ne preostane nič drugega, kakor da se priključimo Ljubljani in s tem z našimi močmi ojačimo njeno hrbtenico.

Ako bi se odbor našega društva zavedal svoje dolžnosti in odgovornosti, tedaj bi bil že lani svojim volilcem razjasnil kritični položaj, v katerega smo prišli in bi bil od njih zahteval odločitev. A on tega ni storil; med tem pa število naših članov stalno pada, a število mariborskih članov, ki so pristopili k ljubljanskemu društvu, pa narašča in je že prekoračilo prvo stotino.

O združitvi našega društva z ljubljanskim se je v preteklih 5 letih že večkrat razpravljalo, a pogajanja so ostala brezuspešna. Toda lani, ko je naše društvo prišlo v zagato, je to vprašanje stopilo takorekoč v odločilni stadij. Odbor ljubljanskega društva je namreč stavil sprejemljive pogoje in bi bilo lani pri količkaj dobri volji lahko prišlo do spojitve obeh društev. A žalibog, o teh pogojih se pri nas ni niti razpravljalo.

Da bi podpisani mogel čimveč prispevati k zbliznanju obeh društev, zato sem letos pristopil tudi k ljubljanskemu društvu in sem na tamošnjem občnem zboru dne 22. maja kot član ljubljanskega društva stavil in utemeljeval predlog: občni zbor naj potrdi pogoje v zadevi združitve, katere je lani odbor Ljubljanskega društva stavil našemu društvu.

To se je tudi zgodilo. Vse podrobnosti pa so razvidne iz zadevnega obširnega poročila o občnem zboru, ki se nahaja v junijski številki „Upokojenca“. Ker se je od te št. „Upokojenca“ več sto komadov v informativno svrhu brezplačno razdelilo med naše člane, vsled tega navajam tukaj samo najvažnejše točke izvlečka in abstrakcije:

a) Ob združitvi obeh društev izpremeni naše društvo samo ime, samostojnost pa ostane neokrnjena, tako da člani ne bodo čutili, da smo postali podružnica.

b) Mesečna članarina se zviša za 1 din; za ta denar pa bomo brezplačno dobivali „Upokojenca“ in pa **Prijave**.

c) Mi dobimo I. podpredsednika in pa primerno število odbornikov v centrali. Kadar bo šlo za kako skupno akcijo „na zunaj“ (penzije, kuluk etc.), tedaj se bodo ta vprašanja razmotrivala najprvo v podružnici, naše stališče pa bodo potem naši odposlanci zastopali na skupnih sejah v Ljubljani.

d) Naše moči bodo torej prišle do veljave, ker bomo sodelovali v močni, enotni, vso Slovenijo obsegajoči organizaciji; in to je naš najvažnejši smoter.

e) Velike vrednosti je tudi to, da bodo „Ljubljanci“ brezplačno intervenirali pri

centralnih uradih; člani ne bodo imeli nobenih stroškov in bodo dobili potrebne informacije itd. v najkrajšem času. Sedaj pa člani pošiljajo na oblastva pismene vloge, katere morajo kolkovati, potem pa še bogve kako dolgo čakati na rešitev.

f) Iz citiranega poročila o občnem zboru sledi nadalje, da bi se lahko združitev obeh društev izvršila brez pretresljajev in v kratkem času.

Ker bo skupen nastop močnih organizacij potreben morebiti že kmalu — kakor kažejo znaki — zato je ojačanje upokojueniške organizacije za Slovenijo smatrati za nujno zadevo. Vsled tega sem na odborovi seji dne 4. 7. 1938 stavil in utemeljeval sledeči predlog:

„Odbor naj sklene:

I.) Naše društvo naj se spoji z ljubljanskim društvom v **Društvo državnih in samopr. upokojuencev za dravsko banovino s sedežem v Ljubljani**; mi postanemo avtonomna podružnica.

II.) Za nedeljo dne 31. 7. 1938 naj se skliče izredni občni zbor z dnevnim redom: Razprava in sklepanje o združitvi našega društva z ljubljanskim na osnovi pogojev, ki so bili objavljeni v junijski številki „Upokojenca“.

Na ta občni zbor naj se povabi tudi zastopnik ljubljanskega društva.“

Toda moj predlog ni prodr. Že njegova nujnost je bila s 6 proti 4 glasovom odklonjena. — Zavedam se dolžnosti in odgovornosti napram članom, ki so me izvolili v odbor; zavedam se tudi soodgovornosti na vseh sklepih in ukrepih odbora. Zato ne morem in ne smem molčati. Ne strinjam se s tem, da se prikriva resnica; tudi s tem se ne strinjam, da članov nočejo pritegniti k sodelovanju o razvoju in usodi naše upokojueniške organizacije. Zato sem napisal gorenje vrstice. Razmišljajte o njih in odločite na občnem zboru, ki je sklican na zahtevo članov; kajti člen 17 društvenih pravil se glasi: „Izredni občni zbor se skliče po potrebi, in sicer na tisti način, kakor redni občni zbor. Mora ga pa sklicati predsednik, če to zahteva in obenem predloži tozadevne predloge vsaj 30 članov. Tej zahtevi se mora ugoditi tekom 14 dni. Izredni občni zbor sklepa le o predlogih in slučajnostih“.

Če se bo na občnem zboru sklenila združitev obeh društev, tedaj se bo to do prihodnjega novega leta mirno izvršilo. Če bo pa moj predlog pri glasovanju propadel, tedaj bodo pač prestopali posamezni člani; samoobsebi umevno pa je, da bomo v tem slučaju jaz in moji somišljeniki takoj odložili svoja odborniška mesta.

Sotrpini, kličem Vam: razmišljajte o mojih besedah, pridite na občni zbor v obilnem številu in glasujte tako, kakor bo po Vašem prepričanju v dobrobit, v korist vsem upokojuencem kot celoti!

Vsak zavedni član našega društva naj smatra za svojo dolžnost, da pridobi društvu še enega člana!

Ali Ljubljana in Maribor — ali Maribor z Ljubljano?

Jaz sem šel v Ljubljano in tam ostanem

Pod tem naslovom je priobčil g. direktor Andrej Žmavc v Mariboru v junijski številki „Upokojenca“ članek, ki je opravičeno povzročil med mariborskimi državnimi upokojenci veliko pozornost in splošno odobravanje.

Ker domnevno precejšnja večina članov mariborskega društva državnih upokojencev tega članka ni čitala, naj mi bo dovoljeno v glavnem citirati vsebino tega pomembnega članka, ker je preskrbljeno, da dobé julijsko številko „Upokojenca“ dostavljeno morda vsi člani mariborskega društva.

G. dir. Žmavc pravi v tem članku:

„Mariborski tovariši — razen nekaj izjem — si vsa ta leta niso dali nič dopovedati, kako je nujno potrebna združitev obeh društev mariborskega in ljubljanskega v eno enotno društvo za vso Slovenijo in da mariborsko malo ali nič ne pomeni.

Zdaj pa prihajajo baš tisti, ki so dolga — lahko rečemo — popolnoma izgubljena leta najbolj vneto odklanjali Ljubljano, s spoznanjem in željo po pametni združitvi.

Ta preokret v prepričanju o naši pravi potrebi je razveseljivo dejstvo. Razlogi za smotrno združitev so splošno znani, da jih ni treba posebej naštevati, ne utemeljevati. Izvršitev združitve je ob dobri volji na obeh straneh čisto preprosta stvar: mariborsko društvo se naj preseljuje v podružnico ljubljanskega društva! To se da prav lahko izvesti z ustrežno izpremembo pravil itd. Če ne prej, že ob prihodnjem Novem letu bomo lahko skupaj.

Ako pa bi Mariborčani odklonili znano tovariško ponudbo ljubljanskih sotrpinov za omogočitev uspešnega skupnega delovanja, potem bodo pač posamezniki še bolj prestopali v Ljubljansko organizacijo in se lahko zgodi, da sčasoma ostane Mariborčanom samo še nekakšna uprava „samoupravnikov“, torej — prazen nič.

Prepričan sem, da ne škodujem skupnim koristim upokojencev, in upam, da ne dajem slabega zgleda in pohujšanja s tem, da sem sam šel v Ljubljano in tam tudi ostanem. Tako so storili že mnogi drugi tovariši iz Maribora. Vsi drugi naj sledijo za njimi, pa bo za vse bolj prav in boljše!“

*

Tako torej se glasi utemeljitev spoštovanega g. direktorja Žmavca za zdru-

žitev v enotno društvo državnih upokojencev za vso Slovenijo.

Naj mi bo dovoljeno še nekaj pripomb.

Kakor smo čitali v „Poročilu o rednem občnem zboru ljubljanskega društva“ v junijski številki „Upokojenca“, bi samostojna mariborska podružnica uživala vso avtonomijo v svojem notranjem poslovanju in v svojih posebnih krajevnih zadevah itd.

Občni zbori bi se vršili obvezno menjaje eno leto v Ljubljani, naslednje leto v Mariboru.

Ljubljansko društvo zniža članarino od 3.— na 2.— din mesečno, mariborska avtonomna podružnica odstopa samo polovico članarine ljubljanski centrali, zato pa so deležni člani mariborske podružnice društvenega glasila „Upokojenec“ brezplačno.

Mariborska podružnica **obdrži svoje premoženje in svoj posmrtni sklad** in ravno to dvojje zadnje je najvažnejše!

Pred letošnjim rednim občnim zborom mariborskega društva je bila vročena večini članov dolgovozna utemeljitev nasprotnikov združitve za nadaljni obstoj samostojnosti mariborskega društva. V tem letaku je med drugimi razlogi, — ki bi se jim dalo vsem z lahkoto oporekati — navedeno, da ima mariborsko društvo dobro urejen posmrtni sklad, ki je velika dobrota za najrevnejše člane in tudi bolje situiranim članom dobrodošla gmotna pomoč v slučaju smrti. **Kako bi se pa vse to razvijalo pod ljubljanskim društvom, tega nikdo ne ve.**

Naj mi bo dovoljeno opozoriti na dejstvo, da je v predlogu ljubljanskega društva, **ki ga je poslalo mariborskemu pred občnim zborom, jasno povedano, da ostane posmrtni sklad mariborskega društva in vse interno delovanje neokrnjeno samostojno in da obdrži vse svoje premoženje in pravice.**

Sem mnenja, da bi v primeru združitve brez dvoma pristopilo precejšnje število članov ljubljanskega društva k mariborskemu posmrtnemu skladu, ker je evidentno, da je mnogo upokojencev, katerim bolj konvenira vplačevanje prispevkov v posmrtni sklad za vsak primer smrti, kakor ga je uvedlo mariborsko društvo, med tem ko ima ljubljansko društvo tako vpeljano, da vplačujejo

člani posmrtnega sklada fiksni znesek mesečno po 10.— din. Nasprotno bo pa tudi precejšnje število članov mariborskega društva pristopilo k ljubljanskemu posmrtnemu skladu, ker jim morda bolj konvenira fiksno mesečno plačevanje kakor pa plačevati prispevke v posameznih primerih smrti, ker nihče ne ve, koliko mora prispevati. **Tako bi se v primeru združitve po vseh vidikih okrepila oba posmrtna sklada in bi bila dana možnost vsem članom sedanjega mariborskega in ljubljanskega društva po združitvi pristopiti po mili volji k enemu ali drugemu posmrtnemu skladu ali pa k obema.**

Že to dejstvo samo govori in utemeljuje nujno potrebo za združitev.

V prej omenjenem letaku je tudi omenjeno, da bi morala mariborska podružnica dati polovico svojih prejemkov, torej ca 24.000.— din. — za predvidenih 2000 članov — ljubljanski centrali, zato bi pa dobivali brezplačno „Upokojenca“. Ta večja naklada, kakor to izračunajo tiskarski strokovnjaki, pa bi znašala približno le 5.200.— din!?! Kakor je razvidno iz poročila o rednem občnem zboru ljubljanskega društva so znašali stroški za izdajo „Upokojenca“ za leto 1937 — **30.685.— din.** Ljubljansko društvo šteje nekaj manj kot 3.000 članov, torej znaša naklada „Upokojenca“ brezdvomno 3.000 izvodov.

Če torej znašajo stroški za 3.000 izvodov letno okroglo 30.000.— din., naj bi znašali stroški po združitvi z mariborskim društvom, torej za zvišano naklado na ca **5.000** izvodov, samo okroglo 5.000 din. več?! Za izdajo kakega lista ne pridejo v poštev samo tiskarski stroški, temveč tudi drugi izdatki. Torej ta matematični „proračun“ pač ne drži!

Na to sem smatral za potrebno opozoriti mariborske člane. Iz tega vzroka in vseh drugih bom tudi jaz sledil — prepričan sem, da tudi mnogo drugih — pozivu g. dir. Žmavca in bom pristopil k ljubljanskemu društvu, če ne pride do tako potrebne združitve. Prepričan sem pa tudi, da pride do združitve prej ali slej, ker to mora priti. V vseh ostalih banovinah — izvzemši eno — so organizirani državni upokojenci v močnih banovinskih društvih. Ali naj torej samo mi Slovenci ostanemo razcepljeni zaradi ozkosrčnega naziranja in užaljenega samoljubja posameznikov?

Mariborski upokojenec.

Društvena kronika

Predlog za sklicanje skupščine beograjskega društva upokojencev in udeležbo na njej.

Bratsko društvo v Zagrebu nas je obvestilo, da je splitsko društvo upokojencev predlagalo, naj bi poslevedeča uprava zagrebška zahtevala od beograjskega društva, da skliče glavno skupščino svojih članov in da povabi nanjo vsa bratska banovinska društva z namenom, da se tam obravnavajo vsa aktualna vprašanja, ki se tičejo nas upokojencev, zlasti pa povišanja osebnih doklad in izenačenja vseh upokojencev. Na to skupščino bi vsa banovinska društva upokojencev poslala svoje delegate. Na tej skupščini bi bilo treba sprejeti resolucijo, ki jo bi istočasno izvoljeni delegati izročili merodajnim faktorjem.

Vodilna uprava se je strinjala s tem predlogom in je prosila naše društvo, da čimpreje sporoči svoje mnenje.

Nato je naše društvo dne 3. julija t. l. naslovilo na zagrebško društvo dopis, da se tudi mi strinjamo s predlogom splitskega društva. Vendar naj bi deputacija ne šla v Beograd pred septembróm, ker je večina ministrov v juliju in avgustu na počitnicah izven Beograda, tako da bi ne bilo mogoče priti v stik z merodajnimi faktorji. Razen tega pa je ta čas zaradi neznosne vročine v Beogradu neprimeren za take akcije.

Pričakovati je torej, da bo predlagani sestanek v Beogradu v mesecu septembru t. l.

Izredni občni zbor državnih in samoupravnih upokojencev v Mariboru.

V „Jutru“ z dne 17. julija t. l. je izšla naslednja notica: „V zmislu § 17 društvenih pravil sklicujem na zahtevo članov izredni občni zbor, ki bo v nedeljo, dne 31. julija ob 9. uri dopoldne v Narodnem domu (mala dvorana) z dnevnim redom: Razprava in sklepanje o združitvi našega društva z ljubljanskim društvom na podlagi pogojev, ki so bili objavljeni v junjski številki „Upokojenca“. Na ta občni zbor se na zahtevo članov vabi tudi zastopnik ljubljanskega društva upokojencev. Matej Vrbnjak t. č. podpredsednik.“

Naš odkriti nastop in naša odločna in poštena beseda na zadnjem rednem občnem zboru banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani je našla vendar prijazen odmev pri naših tovariših v Mariborskem društvu upokojencev. Zakaj le tako si moremo razlagati, da je odbor sklical izredni občni zbor svojega društva z edino in glavno točko dnevnega reda: razprava in sklepanje o združitvi obeh društev.

Odkrito moramo reči, da nas ta pojav zelo veseli; povedati pa moramo tudi takoj, da nas ne veseli morda iz sebičnosti, temveč samo zaradi tega, ker imamo zopet upanje, da bomo vendar slovenski upokojenci lahko nastopili skupno in tako naši stvari več koristili, kakor če nastopamo ločeno. Vedno nas je bolelo nezaupanje, sumničenje in podtikanje, kakor da nam je samo za naše sebične koristi in inte-

rese. Iz naših pogojev, objavljenih v zadnji številki, se je mogel vsakdo prepričati, da je bil očitek, da nam gre samo za članarino, krivičen, zakaj prejeli bomo samo toliko, kolikor bomo dajali, in naj nam verjamejo naši tovariši in prijatelji v mariborskem društvu, da ne iščemo nobene koristi v želji po združenju, temveč da nas vodi le želja, da se okrepi in ojači naša moralna moč, da bi mogli naši zastopniki nastopati v imenu vseh slovenskih državnih in samoupravnih upokojencev.

Vsi vemo, kako težavna je borba za naše pravice, ker nimamo v rokah sredstev, s katerim bi merodajne faktorje prisilili, da ustrezajo našim željam in zahtevam. Samo moralni pritisk nam more dati tisto moč in silo, s katero si obetamo pomoč in izpolnitev naših želj, in ta moralni pritisk bo tem močnejši, čim več nas bo združenih v enem društvu.

Društvena pisarna je v Wolfovi ulici št. 10 (Dolenčeva hiša) preko dvorišča v drugem poslopiju, 2. nadstropje.

Posmrtni sklad

Vsi člani, ki še niso prijavili svojega pristopa k PS, se opozarjajo na izredne ugodnosti, ki jih nudi PS.

Posvetovalnica – informacije

Doklada za otroke-vajence. Po uredbi o dokladah državnim upokojencem, kakor tudi aktivnim uslužbencem ne pripada doklada za otroka, starega nad 16 let, ki je v uku kot obrtniški ali trgovski vajenec. Doklada ne pripada staršem zanj, tudi če učni mojster vajencu ne plačuje prav nobene nagrade in čeprav ga popolnoma vzdržujejo starši sami. To velja za otroke, stare nad 16 let. Če je pa mlajši otrok obrtniški ali trgovski vajenec, ne pripada zanj doklada, če ima več nego 150 din nagrade na mesec ali pa če ga mojster brezplačno vzdržuje. — Ta določila so gotovo trda in nesocialna, ker zadenejo ravno gmotno najšibkejše. Pa tudi zmiselnost ni ta določba, da se učenje pri obrtniku ali trgovcu ne smatra kot zadosten razlog za priznanje doklade za otroka tudi po 16. letu starosti, ko bi se zanj izplačevala doklada, ako bi otrok obiskoval šolo, in to celo do 23. leta starosti. („Naš Glas“ z dne 15. junija 1938. štev. 12).

Že ponovno smo dobili od naših članov izražene želje, da bi se zgoraj omenjena krivica popravila. Naše društvo je zaradi tega to željo že vzelo v svoj program in bo pri prihodnjem posredovanju v Beogradu to željo uvrstilo med svoje zahteve.

Vlaganje prijav.

Znano je, da se za prejemanje pokojnin redno vlagajo prijave sedaj samo enkrat na leto in to v mesecu oktobru. Med letom pa je treba vložiti prijavo za draginjske doklade, kadar nastane

Že po preteku šestih mesecev po vplačilu enkratne pristopnine in šestmesečnih obrokov članarine po 10 din se izplača svojem umrlega podpora v znesku 500 din, po enoletnem članstvu 1000 din itd., torej približno osemkrat toliko, kolikor je vplačal. Ta podpora se stopnjuje do zneska 2000 din. Podpore se pa lahko zvišajo, kakor hitro bo to dopuščalo stanje rezervnega fonda. O tem odločajo člani na občnih zborih. Čim več bo pristopilo članov, tem preje bo dana ta možnost.

V interesu vsakega člana je torej, da pristopi k posmrtnemu skladu našega društva, četudi je že drugod zavarovan. Dolžnost pa je tudi, da člani opozarjajo še neorganizirane upokojence na naš posmrtni sklad, ki edini nima starostne omejitve za pristop.

Opozarjajte tudi aktivne nameščence(ke), da lahko pristopijo kot izredni člani z enakimi pravicami, predvsem tiste, ki stopijo v kratkem v pokoj.

Opozorilo

Člane prosimo, da redno plačujejo članarino. Kdor nima položnice, jo lahko kupi na vsakem poštnem uradu, opremiti pa jo mora s številko društvenega čekovnega računa, to je s številko 12131.

Posmrtni sklad ima svoj posebni čekovni račun, štev. 17678. Kdor torej nakaže **društveno članarino**, naj zapiše na tako kupljeno položnico štev. 12131, kdor pa nakaže **članarino za posmrtni sklad**, pa štev. 17678!

nejo v rodbinskih razmerah kake izpremembe, n. pr. ob poroki, ob rojstvu otroka, ob odložitvi obrti ali ob novi upokojitvi.

V takem primeru je treba najkasneje v treh mesecih predložiti finančni direkciji prijavo po predpisanem obrazcu. To je zelo važno, ker izgubi pravico do doklade, kdor zamudi ta rok, in sicer za ves minoli čas in bo prejemal doklade šele od dne 1. prihodnjega meseca po vložitvi prijave.

To velja za osebno in družinsko draginjsko doklado, ki se, ako se zamudi rok, ne izplačuje za nazaj. Zato še enkrat opozarjamo vse naše člane, da vsako izpremembo v rodbinskih razmerah, ki bi imela za posledico izpremembo v prejetem draginjskem dokladu, čimprej, najkasneje pa v **treh mesecih** naznanijo dravski Finančni direkciji v Ljubljani s predpisanim obrazcem prijave, ki ga prejmejo v našem društvu.

Pri tej priliki opozarjamo svoje člane na kratko že sedaj, da bo **treba začetkom oktobra** zopet predložiti prijave zaradi prejetja pokojnine; natančnejša določila in navodila bomo objavili v septembrski številki „Upokojenca“, v kateri bomo svojim članom pojasnili tudi vse potrebno glede obrazca za te prijave. Opozarjamo pa svoje člane, naj **nikar ne vlagajo prijav preje**, ker bi bile pred 1. oktobrom 1938. vložene prijave **neveljavne** in bi jih morali predložiti vnovič. Toliko za danes v pojasnilo s pozivom, da naj se naši člani točno ravnajo po naših navodilih.

To priliki uporabimo tudi za naslednje opozorilo. Dosti je še neorganiziranih upokojencev. Dolžnost vsakega zavednega tovariša naj bi bila, da skuša pridobiti vsaj še enega člana.

Če tudi dobé s septembrsko številko vsi člani po en izvod „Prijave“ brezplačno, vendar želi imeti eden ali drugi tudi za koncept še en izvod. Zato bi bilo v interesu vseh organiziranih in še ne organiziranih upokojencev, da ima v vsakem kraju vsaj ena trafika „Prijave“ stalno na zalogi. Prosimo torej zavedne tovariše, da se pobrigajo za to zadevo in opozorijo trafikante na pravočasno naročitev „Prijav“ pri društvu.

Potrdila o davku radi šolnine.

Državni upokojenci-upokojenke, katerim izplačuje pokojninske prejemke dravska finančna direkcija v Ljubljani, naj prosijo za potrdilo o velikosti uslužbenskega davka, ki jih bodo potrebovali ob vpisu otrok v šolo zaradi pravilne odmere šolnine za leto 1938-39, že v juliju ali začetkom avgusta tega leta.

Prošnjam, kolkovanim z 10 din, naj prilože prosilci za potrdilo kolek za 20 din, za vsak nadaljnji zahtevani uradni prepis pa kolek za 10 din.

To velja za upokojence-upokojenke, ki plačujejo edinole uslužbenski davek od svojih pokojnin. Državni upokojenci-upokojenke, ki pa plačujejo poleg uslužbenskega davka od svojih pokojninskih prejemkov tudi davek v kateri drugi obliki, za katerega so obremenjeni pri pristojni davčni upravi (zgradarina, zemljarina, rentnina itd.), naj naslovijo svojo prošnjo, kolkovano z 10.— din, na pristojno davčno upravo, vložijo pa naj jo neposredno pri odseku za računovodstvo finančne direkcije v Ljubljani, ki jo bo poslala pristojni davčni upravi s podatki o velikosti uslužbenskega davka. Za vsako potrdilo je treba priložiti kolek za 20 din, za vsak zahtevani prepis potrdila pa kolek za 10 din.

S tem je tukajšnja finančna direkcija zelo olajšala dobavo potrdil dotičnim državnim upokojencem, ki plačujejo poleg uslužbenskega davka tudi kake druge davščine in ki bi sicer morali vlagati dve prošnji, namreč eno za potrdila o uslužbenskem davku na finančno direkcijo in drugo o drugih davkih na pristojno davčno upravo in vsako prošnjo kolkovati z navedenimi kolki. Izrečno opozarjamo, da velja to samo za dotične državne upokojence, ki prejemajo svoje pokojnine pri finančni direkciji v Ljubljani.

Pogrebne.

Da se izplačilo zakonite pogrebne ne zavleče, naj preostali svojci umrlih aktivnih ali upokojenih državnih uslužbencev vselej, kadar prosijo za pogrebno, priložijo prošnji tudi račun pogrebnih stroškov, ki pa mora biti izdan izrečno na ime prosilca pogrebne. To je važno v primerih, kadar je plačal pogrebne stroške kdo drug. (N. pr. kak pogrebni sklad, društvo ali zadruga), ne pa oseba, ki prosi za priznanje pogrebne. Zato se naj v takih primerih izdaja pogrebni račun izrečno na prosilčevo ime. („Naš Glas“ z dne 15. junija 1938, štev. 12).

Začasna preselitev upokojencev.

Opozarjamo na določilo, da upokojenec, ki se začasno — toda nad dva meseca — naseli izven svojega stalnega bivališča, da dobi za čas bivanja

v drugem kraju doklade po draginjskem razredu kraja tega začasnega bivališča, če so te doklade nižje.

Zato je treba vsako tako začasno preselitev takoj prijaviti Finančni direkciji. (Naš Glas“ z dne 1. julija 1938, št. 13.).

Potrdila o šolanju.

Rodbinska doklada pripada upokojencem za otroke, ki se po 16. letu starosti šolajo, le tedaj, če dokažejo, da hodijo otroci v javno ali priznано privatno šolo v državi ali v inozemstvu in da ne prejemajo stipendije ali podpore, ki bi presegala 150 din na mesec.

Šolanje je treba dokazati takoj, ko otrok izpolni 16. leto, pozneje pa v začetku vsakega šolskega leta, ko se vrši vpis v šolo.

Za dijake, ki so vpisani na univerzah ali njim enakih šolah, je treba predložiti potrdilo o šolanju za vsak semester posebej, ker se tam vpisuje in se tudi plačujejo takse za vsak semester posebej. Potrdilo se predloži takoj po izvršenem vpisu.

Za polnoletne otroke, ki prejemajo rodbinsko pokojnino po predpisih zakonov iz leta 1923. in 1931. in se šolajo, je treba predložiti tudi potrdilo o uspešnem šolanju koncem vsakega šolskega leta, ker se jim sicer pokojnina ustavi.

Da bi dravska finančna direkcija v Ljubljani našim članom ne ustavljala po nepotrebnem izplačevanja rodbinskih doklad ali pokojnin, naj se vsak ravna po tu obrazloženih navodilih.

Odgovori na vprašanja

Gosp. A. I. Br.

Prejemanje dveh pokojnin.

Vprašanje:

1.) Ali velja določba fin. zakona 1937/38 (vidi „Upokojenec“ št. 4. z dne 27. 4. 1937) glede prejetja dveh pokojnin tudi za upokojence, ki prejemajo poleg državne pokojnine rento ali pa pokojnino, pridobljeno od privatnega ali zasebnega podjetja, odnosno zavoda na primer: tovarna, den. zavod — hranilnica itd., katere take ustanove imajo za svoje uslužbence lastno službeno pragmatiko, pokojninski pravilnik in pokojninski fond?

2.) Ali sme upokojenec uživati poleg državne tudi pokojnino od privatnega zavoda, ki ima svoj lastni pokojninski sklad?

3.) Ali velja omenjena določba samo za upokojence, ki prejemajo poleg državne tudi pokojnino od samouprave (banovina ali občina)?

4.) Kako je torej raztolmačiti § 156 U. Z. iz leta 1931, ki pravi: „Nihče ne sme dobivati dveh pokojnin, če ima pravico do dveh, prejema večjo“. Ali je to mišljeno samo za 2 državni pokojnini?

Odgovor:

ad 1.) Določba velja za prejetje dveh pokojnin le za upokojence, ki prejemajo poleg državne pokojnine tudi pokojnino iz kake samoupravne službe. Torej lahko poleg državne pokojnine dobiva vsak upokojenec tudi pokojnino od privatnega ali zasebnega podjetja kakor tudi od Pokojninskega zavoda in OUZD, ker ta dva zavoda nista samoupravni oblastvi.

ad 2.) Da.

ad 3.) Da.

ad 4.) § 156 U. Z. iz leta 1931 se nanaša samo na državne pokojnine in na pokojnine od samoupravnih oblastev (banovina in občine).

OPOZORILO

vsem članom (članicam)!

Današnji številki „Upokojenca“ so priložene položnice za vplačilo članarine.

Ker bi bilo tehnično zelo otežkočeno, če bi se hotele položnice poslati samo tistim članom, ki so zaostali s članarino, so se položnice zaradi enostavnosti poslale vsem članom; zato prosimo tiste člane, ki so članarino že poravnali za celo leto ali ki jo plačujejo po naših poverjenikih, da prihranijo pridejano položnico za vplačilo članarine za prihodnje leto.

Kdor ni na jasnem, koliko še dolguje, naj pošlje poljubni znesek, vendar najmanj za četrletje (9.— din) in zapiše na zadnji strani položnice (brez znamke!) željo, da se mu naznani višina dolžne članarine do konca leta. Takim članom se bodo poslale položnice z navedbo zaostanka. Sicer pa vsakdo lahko pri poštni upravi kupi položnico, samo da jo mora še izpolniti s številko društvenega čekovnega računa 12.131.

Vsak zavedni član našega društva naj smatra za svojo dolžnost, da pridobi društvu še enega člana!

Nova ugodnost.

Na prošnjo našega društva, naslovljeno na lastnika g. grofa Attemsa v Slov. Bistrici glede popustov v Čateških toplicah za drž. upokojence, je prejelo društvo ugodno rešitev naslednje vsebine:

„Z ozirom na potrebo upokojencev sem pripravljen ugodnost razširiti tako, da dam vsem državnim in samoupravnim upokojencem dravske banovine 25% popust pri sobah I. in II. razreda za ves čas pred- in posezone, t. j. od 1. maja do 30. junija in od 1. do 30. septembra vsakega leta. Ti popusti so veljavni do preklica in to samo od normalnih, ne pa od pavšalnih cen.“

Nadalje imajo drž. upokojenci še naslednje popuste:

Zdravilišča, kopališča:

Dobrna pri Celju: Zdravilišče 50% popust na kopelih, stanovanju in taksah za čas pred in po sezoni.

Laško. Radio Therma, glej spodaj OUZD!

Lipik, zakladno kupališče, 50 od sto popust od 1. septembra preko zime do 15. junija za sobe, kopanje in takse.

Rogaška Slatina: V pred- in posezoni (predsezona 1. maj do 15. junija; posezona: 1. september do 30. septembra) bomo nudili proti običajnim izkaznicam, odnosno legitimacijam: a) članom: 50 od sto popust pri stanovanju, taksi ter 50 od sto popust, odnosno režijske cene pri kopelih; b) žene in nepreskrbljeni otroci 50 od sto popust pri stanovanju in taksi; 25 od sto popust pri kopelih in zdravilnih

sredstvih. — Na način, ki se bo določeval sproti, se bodo olajšali plačilni pogoji članom in njihovim soprogam, odnosno nepreskrbljeni deci pri morebitnih aranžmanih popolne penzije.

Rimske toplice, 50 od sto popust za stanovanje, zdravljenje in kopanje v pred- in posezoni.

Slatina-Radenci, 50 od sto popust za zdravljenje v pred- in posezoni na cene stanovanja, kopeli in taks (razen občinskih in ev. državnih).

Varaždinske Toplice, 50 od sto popust v pred- in posezoni od 1. septembra do 15. junija na cene stanovanja, kopeli in zdraviliški pristojbini (kurtaksa).

Okrožni urad za zavarovanje delavcev: a) v posezoni v času od 15. septembra do

15. junija v zdravilišču Radio Therna Laško. Oskrba za 10 dni 600 din, za 20 dni 1100 din. S tem je plačano stanovanje, hrana, kopeli in zdrav. oskrba. To je minimalna oskrbnina v svrhu kritja rež. stroškov; b) v fizikalnem kopališču v Ljubljani in v Mariboru 20 od sto popust na normalne cene.

Hotel Slon: Parna kopel s perilom mesto 16 samo 10 din; kadna kopel s perilom mesto 14 din samo 10 din; kadna kopel II s perilom mesto 10 samo 8 din; a samo ob torkih, sredah, četrtek in petkih.

Zobozdravniki:

Dr. Vlado Volovšek in **dr. Vlada Abram-Volovšek**, specialista za ustne in zobne bolezni, Sv. Petra c. 2/II, znatni popusti, tudi glede odplačila. Vse po dogovoru.

Razgled

Društvo upokojenega učiteljstva.

Kakor imajo drugi uradniški stanovi in upokojenci svoje stanovske in podporne organizacije, tako ima tudi upokojeno učiteljstvo tako organizacijo že nad 25 let. To je podporna organizacija, ki po smrti člana (članice) izplača zakonitim dedičem tolikokrat po 6.— din, kolikor šteje društvo članov. Sedanja posmrtnina znaša okrog 2200.— din. Čim več pa je članov, tem večja je ta vsota. Poleg upokojenega učiteljstva in soprog pa lahko k društvu pristopijo tudi drugi državni upokojenci(ke) in njih življenjske družice pod istimi pogoji. Sprejemajo se do 65. leta starosti, in to po prvem letu upokojitve; kdor pa ta rok zamudi, mora od tega leta naprej doplačati zamujene smrtne slučaje. Pristopnina znaša 34 din. V tem znesku so že plačani prvi trije smrtni primeri, pristopnina, vpisnina in poštni stroški, ter tiskovine, pravila itd. Posmrtnina se takoj izplača, ker društvo razpolaga že s tolikšnim fondom, po polletni karenčni dobi. Pristopite še k temu društvu, če niste prekoračili že 65. leta starosti, zakaj s tem povečate svoje prihranke, oziroma zapuščino vašim svojcem, kar pride kaj prav ob takih hudih in žalostnih primerih.

Glasilo bratskega društva za dunavsko banovino v Somboru „Naša reč“ je priobčilo v svoji številki z dne 14. junija t. l. štev. 6 članek pod naslovom „Naša opazovanja“, v katerem piše v prvem oddelku takole:

„Zaključen je proračun za leto 1937/38. in službeno je objavljeno, da presega višek državnih dohodkov izdatke za 1.373.030.000 din. Zaradi jasnosti izpišemo ta znesek z besedami: Višek znaša torej eno milijardo tristotriinšestdeset milijonov trideset tisoč din. Razen tega je bilo odobreno, toda prihranjeno kredita v znesku 478.210.000 din z besedami štiristosedemdesetosem milijonov dvesto tisoč dinarjev. Pred sijajem teh števil se mora bleščati očem vsakega misleca, ki je v državnih finančah vsaj do neke mere orientiran. Za ta doslej nedosežen uspeh gre naši vladi vsako priznanje. V tej dobi vratolomnega oboroževanja, ko tudi naša država, kakor vse ostale države cele Evrope trošijo za oboroževanje vsote, s kakršnimi računajo samo astronomi,

mora tak suficit (presežek), kakor je tu službeno izkazan, zadiviti ves finančni svet. Treba je tudi to priznati, da ta objava ni samo neka samohvala, temveč, da je to očitna potreba. Na ta način se stabilizira vrednost dinarja in ako vidimo, kako se menja in kako često tudi pada vrednost valute zapadnih velesil, moramo priznati tudi dviganje kupne moči dinarja, kar zopet dviga kredit naše države v inozemstvu.

To je eno lice te stvari. Zares sijajno lice!

A drugo lice? — „Sila, ne more se, nimamo odkod vzeti.“

Minister dr. Spaho o uradniških plačah.

V štev. 165 z dne 19. julija t. l. je „Jutro“ poročalo o kongresu nacionalnih železničarjev in brodarjev, na katerem je govoril tudi prometni minister dr. Spaho. Med drugim je razpravljal dr. Spaho o težnjah in pritožbah železničarjev in njihove organizacije. Rekel je, da jih vse dobro pozna in uvažuje, kakor si sploh vedno prizadeva, da bi bil železničarjem pravičen in uvideven starejšina. Je pa mnogo stvari, ki jih on sam ne more rešiti in ki jih vlada še ni mogla na zadovoljiv način urediti. Sem spada tudi vprašanje železničarskih prejemkov, ki je postalo posebno aktualno zaradi podražitve kmečkih pridelkov. „Povišanje železničarskih prejemkov se ne dá izvesti samo zase, temveč le skupno s povišanjem prejemkov za ostale državne nameščence. Res so se v zadnjem času znatno povišali dohodki železnic, toda istočasno se je mednarodni položaj silno zapletel, pa tudi Jugoslavija kljub svojemu ugodnemu mednarodnemu položaju ne sme stati prekrižanih rok, ker niti ta trenotek ne smemo dopustiti, da bi bilo ogroženo ono, kar so naše najboljše generacije ustvarile z nadčloveškimi napori. V prvi vrsti moramo zato računati z interesi naše narodne obrambe. Interes domovine je najvišji zakon, to morajo vedeti vsi državljani, tudi železničarji. Čeprav pa interesi državne obrambe zahtevajo tako velika sredstva,

si prizadevamo z vsemi močmi, da čimprej popravimo Vaše težko materialno stanje. Jaz bom vse storil, kar bo v danih razmerah mogoče, da bo Vašim zahtevam ustrezno tako, kakor to upravičeno pričakujete.“ Tako minister dr. Spaho.

Ali se bo vlada tedaj spomnila še mnogo težjega materialnega stanja državnih upokojencev?

Naši novi člani

V drugem četrtletju 1938. so pristopili sledeči novi člani:

59. Berlan Gita, viš. pošt. kontr. v p., Ljubljana.
60. Barbarič Emilija, vd. po prog. del., Petišovci.
61. Božiček Antonija, vd. po podpr. fin. kontr., Šoštanj.
62. Curk Franc, pol. nadstr. v p., Ljubljana.
63. Divjak Apolonija, vd. po primariju, Ljubljana.
64. Gregorka Miroslav, viš. svet. drž. žel. v p., Ljubljana.
65. Grintal Miha, žel. ključavn. v p., Homec.
66. Habjanič Andrej, drž. upok., Jarše.
67. Hladnik Peter, podpr. fin. kontr. v p., Škofja Loka.
68. Jamar Elfrida, učit. v p., Ljubljana.
69. Jezovšek Marija, vd. po šol. uprav., Teharje.
70. Jerovšek Ivan, cestar v p., Stari trg.
71. Miklavčič Vinko, upok., Klanc.
72. Milavec Josipina, viš. pošt. kontr. v p., Ljubljana.
73. Peršak Jože, davč. insp. v p., Črnomelj.
74. Purkhart Josip, šol. uprav. v p., Maribor.
75. Pezelj Berta, vd. po žel. nadkontr., Bled.
76. Reisner Jožef, dir. drž. sred. tehn. šole v p., Ljubljana.
77. Štrukelj Franc, žel. zvan. v p., Nomenj.
78. Šaunik Franjo, drž. mojster v p., Ljubljana.
79. Štefin Edvard, inž. podpolk. v p., Ljubljana.
80. Taurer Kristijan, pregl. fin. kontr. v p., Ljubljana.
81. Zajec Albin, viš. rač. inšp. v p., Ljubljana.
82. Žitnik Uršula, upok. tob. tov. Ljubljana.
83. Žagar Franja, vd. po učit., Brežice.

Oglas

Upokojenci, pozor!

V Kočevju (II. plačilni razred) prodam lepo posestvece: hišo, dve verandi, kleti, elektrika, 4400 m² zagrajenega vrta, gozd, sadovnjak za din 39.000.—, 12.000.— din hipoteke. Potrebna gotovina takoj din 15.000.—

Jamšek Marijan, Ljubljana, Celjska 19, Bežigrad.

Listnica uredništva

G. I. W., železniški uradnik Celje. Hvala za Vaš sestavek! Uporabimo ga v prihodnji številki. To pot ni bilo mogoče zaradi preobilice gradiva.

Glasilo banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani. Predstavnik dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendě. — Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavnik L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.